

Nem vagyok „bemőszerolós”

Kubátov Gábor a köleszos fiúkról és saját pályájáról

Kubátov Gábor a választások előtt a Fidesz titkos árnyék-kampányfőnöke volt, 100 ezer aktivistát mozgató. A fideszesek is azt mondták akkor, hogy „hallottunk róla, de sohasem láttuk még”. Most itt ülünk a Polgárok Házában, és interjút ad a Népszabadságnak.

Csuhaj Ildikó

– A választások után négy órát vártam a képviselői irodához folyosóján önre, hogy nyilatkozzon, de elzárkózott.

– Emlékszem, és ne haragudjon, de nem tudtam, hogy vár rám. Egyébként is ritkán szoktam nyilatkozni. Képviselő vagyok, pártigazgató lettem és kampányigazgató. Noha szervezettebbek vagyunk, mint a socialisták, még van mit csiszolni.

– Csiszolni a Fideszt?

– A frakció és a párt egy kicsit külön működött a választások előtt. Most már sokkal egységesebbek vagyunk, pontosabban meg vannak határozva a feladatok és a törekvések.

– És az jó, ha ilyen rendíthetetlen az egység? Jó a kézívezérlés?

– Az MSZP az egységes kommunikációnak, az egyszemélyi vezetésnek, a falanxpolitikának köszönheti eredményét, nem a kampányban hangzottakott ígér-áradatnak. Bár azt gondolom, hogy a központi kommunikáció nem jelenthet titkolózást, így hatalmas hibát követtek el, amikor a kampány során becsapták az embereket, és eltitkolták az ország valós gazdasági helyzetét.

– A Polgárok Házában narancsszínű dzsekit láttam a folyosón a vitrinben. A választások előtt százezerszám lehetek itt a fideszes mozgósítás kellekei...

– Akkor 35 ezer embernek kellett volna itt lennie, mert körülbelül ennyien dolgoztak a mozgósításban, plusz az önkénteseink... A kampánycsaphoz tartoztam, s volt némi tapasztalatom arról, hogy a mozgósítások hogyan működnek Franciaországban és az Egyesült Államokban.

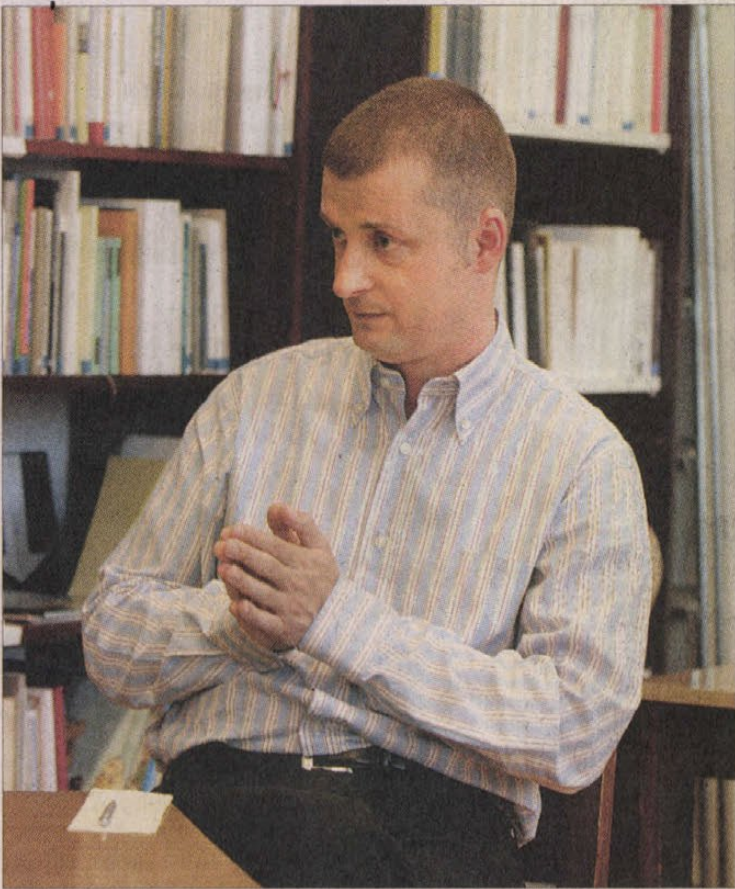
– Egy soroksári autószerelő Párizsban a mozgósítási technikákat tanulmányozza?!

– Nem vagyok autószerelő. A Gödöllői Agrártudományi Egyetem gépészmérnöki karán végeztem, a polgári életben 10 fős vállalkozásomat vezetem. Párizsban turistaként láttam az aktivisták munkáját. Igaz, nem beszélek franciául, de így is éreztem, hogy milyen erőt képvisel ez a technika. Az USA-ba viszont már azért utaztam ki, hogy a kampánytechnikákat tanulmányozzam.

– Volt valamilyen írásos szerződése a Fideszszel?

– Nem papírok mozgatták ezt a szervezetet, hanem az elhivatott emberek. A Fidesznek ez a legerősebb fegyvere. A munkáért nem kértem és nem is kaptam fizetést.

– Az önkormányzati választásokon is ön lesz a Fidesz-mozgósítási irányítója?

Nem hisz a nagy demonstrációkban Fotó: Szabó Bernadett

– Igen. Balgaság lenne nem használni ezt a jól bevált és minden párt által alkalmazott módszert. Profi kampányeszköz, hiszen nem csinálunk mást, mint személyesen mondjuk el véleményünket az embereknek.

– Lesz nagy Fidesz-demonstráció az önkormányzati választások előtt?

– Én abban nem hiszek, hogy nagy demonstrációkkal Magyarországot előrébb lehetne most vinni, és nem kell olajat öntönnünk a tűzre. Legfőbb célunk a higgadt, felelős politizálás. Ettől függetlenül mindenkinek el kell mondania a véleményét, aki elégedetlen az országban. Különösen, hogy a socialisták úgy futnak rá a választási kampányra, mint az a fickó, aki tegnap betört az ablakot, ma meg jelentkezik üvegesnek. A Fidesznek ezért is lényegesen jobban kell most szerepelnie, mint 2002-ben.

– Ki fedezte fel önt a Fidesz számára? Ki mozgósított ön mellett?

– A Fideszben a hiedelmekkel ellentétben mindig is a munka számított, nem az ismeretség. Hosszú utat jártam be, négy éve politizálok a Fidesznel... Először a soroksári polgári körök megalakításánál segédkeztem, majd Soroksáron lettem kerületi elnök, ezután pedig elnöki koordinátor.

– Tirts Tamás volt az ajánlója?

– Gyürk András ajánlásával kezdtem a központi kampányban segédkezni.

– Azt lehetett hallani, hogy Tirts Tamás fedezte fel önt a Fidesz számára, ön biztosított az autószerelő műhelye közelében lehetőséget zsíroskenyér-partikra. És aztán Orbán Viktornál bemőszerolta Tirts Tamást.

– Ez nem igaz. Tamással a mai napig jóban vagyok. Nem vagyok „bemőszerolós” típus, ha valakivel nem értek egyet, azt szemtől szemben felvállalom.

– S minek köszönheti, hogy néhány év alatt Orbán Viktor első számú bizalmasa lett?

– Orbán Viktor közvetlen munkatársa vagyok, s ehhez természetesen bizalom is kell. A baloldali média általában úgy vélekedik, hogy ha a Fideszen belül valaki az élre kerül, az „köleszos fiú” vagy valakinek a valakije. Ez egyáltalán nem igaz, az én esetem bizonyítja „baloldali” értelemben véve a legjobban, hogy csodák márpedig vannak...

– Milyen csoda?

– Éppen ez az: nincs csoda. A Fidesznel mindig voltak megújulási hullámok. 2002-ben például velem együtt nagyon sokan kerültek be kívülről a pártba.

– A polgári körösök elfoglalták a Fideszt? Valójában most ért véget a „köleszos fiúk” időszeke?

– A polgári körök nem foglalták el a Fideszt, csak mint minden párt, a szövetség is törekszik arra, hogy folyamatosan meg tudjon újulni. A köleszos fiúk pedig csak baloldali legenda.

– Áder János és Kövér László legenda lenne? Mindegy: ők mintha háttérbe szorultak volna.

– Nincs erről szó, mindenki megtalálja a feladatát a Fideszben, a párt alapítóit a mai napig nagy tisztelet övezi.

– De ez politika, nem barátság.

– Ők először is barátok, utána politikusok.

– Akkor ön minek köszönheti a vilámkarrierjét? A jobboldali sajtó egyik képviselője úgy írta le, hogy szerény, pontos és lojális.

– Húsz éve cégeket, szervezeteket vezetek. Ide sorolhatjuk a Polgárok Házát is.

– S kihez lojális? Orbán Viktorhoz?

– Orbán Viktor megkerülhetetlen, a szövetség kovása. Én a szövetséghez vagyok lojális. Az úgy van rám nagy hatással.

„A hiteles kommunikáció nem könnyű – ezt saját bőrén tapasztalja a kormány. De ha az ellenzék csak a legfelső fokot és a legdrámaibb kifejezéseket ismeri a kis ballépések leírásától a stratégiai károk ábrázolásáig, akkor nem lesz hiteles.

Mondhatta volna szebben

Gréczy Zsolt

greczyzs@nepszabadsag.hu

Navracsics Tibor, a Fidesz frakcióvezetője előbb javaslatot tett a kormánynak a kialakult helyzet átfogó megvitatására, majd a fogadókészség láttán kitért, mondván, nem szeretné, ha összemosnák őket a bajok okozóival.

Pedig feltehetően nem azzal buknák el a következő választásokat, ha elmondanák, mit tennének a kormány helyében.

Igaz, egy-egy korábbi mondat szinte lehetetlenné teszi a normális beszélő viszony fenntartását. Például ez: „Magyarországnak soha ilyen őszintétlen és tehetetlen kormánya nem volt, mint amilyen a második Gyurcsány-kormány.” Batthyány Lajos óta számos kabinetje volt ennek az országnak, a fideszes logika szerint valamennyi őszintébb és akcióképesebb volt a jelenleginél. Például Sztójay Döme kormánya is, amely zsidókat vagonírozott be, vagy Bárdossy Lászlóé, amely a Don-kanyarig tartó döntéssel lépett hadba a nagyhatalmak ellen. Kihúzhatná magát, ha élne, az 1956 után akasztató Münnich Ferenc, Rákosi Mátyásról nem is szólva. Ők a Fidesz szerint mind pozitívabbak ugyanis, mint a második Gyurcsány-kormány.

De hasonló a helyzet a tandíj – némelyeknek ösztöndíj – bevezetése kapcsán tapasztalt fideszes érvelés hallatán is. Pokorni Zoltán közli, hogy a tandíj eltántorítja, elhessegeti a gyerekeket a felsőoktatástól. Már látom magam előtt, ahogy havi öt-nyolcezer forint miatt valaki – például jeles középiskolai bizonyítványa ellenére – feladja jogászi, közgazdász, mérnöki, ügyvédi ambícióit, és inkább kiszolgál egy gyorsétkezdében. Az a mondat is nehezen tartható, hogy a MAV reformjával a kormány „végső csapást mér a tömegközlekedésre”. Nemcsak csapást, de végsőt is.

A Fidesz hangütése 2002 óta nem változik. Nem baj, ha bírál. Az a dolga. De azt mondani, hogy soha az országnak ennyire, és ez a legalja... Ugyanezt mondták Medgyessyre is. Most akkor holtverseny van? Vagy csak azok minden idők legrosszabbjai, akik legyőzték Orbán Viktort?

A hiteles kommunikáció nem könnyű – ezt saját bőrén tapasztalja a kormány. De ha az ellenzék csak a legfelső fokot és a legdrámaibb kifejezéseket ismeri a kis ballépések leírásától a stratégiai károk ábrázolásáig, akkor nem lesz hiteles. Pedig igazat mondani ellenzékbeli sokkal könnyebb lenne.

Mert bár a kormány hibázik – nem is keveset –, de mindaból, amit a választások előtt ígért, a Fidesz egyetlen törvényjavaslatot sem terjesztett a parlament elé. Pedig érdekes kísérlet lenne, ha a brutális költségvetési hiány csapdájából tízpontos tb-járlék-csökkentéssel, a regisztrációs adó eltörlésével, ingyenes autópálya-használattal, a villanyáram árának csökkentésével és a 14. havi nyugdíj bevezetésével próbálnának kimászni. Ezt a kockázatot nem vállalta a Fidesz, de azt sem, hogy tárgyaljon a másik féllel. Csak odavágja a történelmi minősítést.

Igaz – ahogy Cyrano teszi szövé orrmonológijában –, „mondhatta volna szebben”. De mivel nem mondja, szándékosan pontatlan mondatai – még ha ez egyelőre nem segít is a csomagozó kormányon – visszahullanak rá, bár azt azért túlzás volna mondani, hogy Magyarországon még soha ilyen őszintétlen és tehetetlen ellenzék nem volt.

Krumplivicc

Miklós Gábor

miklosg@nepszabadsag.hu

„A futball-világban nokság felszította új hazafiságok idején a nemzeti előítéletesség nem trendi. Nacionalistának lenni, nemzeti kizárólagosságot hirdetni, a hajdani sérelmi politikát felidézni értelmetlen.

Szó, ami szó, nekem is rosszleszne, ha krumplinak neveznének egy berlini lapban. És azt sem szeretném, ha azon élcelődne egy lap, hogy legfeljebb akkora vagyok, mint egy nem túl magas hölgy. (Ráadásul, mert igaz is!) Hát ha még egy európai középhatalom államfője is lennék. De megengedhetném-e magamnak, hogy e kevésbé ízléses élcek miatt lemondjak egy jubileumi csúcstalálkozót? Nyelnék egy nagyot, és megpróbálnék úgy tenni, mintha bírnám, ha rovásomra viccelnek. A lengyel köztársasági elnök viszont felújta magát, lemondta a berlini meghívást, ahol Angela Merkelkel és Jacques Chirackal találkozott volna, az ún. weimari háromszög hatodik találkozásán.

Lehet, hogy nem is túl nagy veszteség ez az országának. Fontosabb az, hogy durcásan, egy jól őrzött gyógyhelyen kúrálta magát a sértés pszichoszomatikus következményeiből, miközben miniszterelnöke és apparátusa elégtételt követel a sértés miatt. Az újságtól és a német kormánytól. Tény, hogy ízetlenség valakinek a magassága, gyermekszínészi múltja felett tréfálkozni. A politikai hit, a választott példaképek és a korábbi kijelentések azonban igenis bírálhatók, felidézhetők és kinevetethetők. Különösen, ha olyan valaki dicsekedett azzal, hogy nem nyújt kezét német politikusnak, aki ma állama első számú személysége.

A die tageszeitung még kevésbé ízléses kijelentéseket is idéz – szintén a németekre vonatkozóan. És azt firtatja, hogy miért képtelen megszabadulni előítéleteitől, miért hiszi, hogy a németek újabb lovasrohadra készülnek Németország ellen. „Az ilyen nézetek Németországban réges-rég elavultak, és senki sem kérde a lengyel elnököt berlini látogatásakor, milyen országból származik a luxusautója” – írta pimaszkodva a lap. Most pedig újabb illetlen támadásokra számíthatnak. Neveltéges ugyanis, ha az államfőt és ikerfivérét ért viccek miatt egy majd' negyvenmillió állam vezetése kollektívan sértődik meg, s vár elégtételt a szomszéd államtól. Miután elsertődték a háromoldalú csúcsot, most a szabadszájú lap megrendszabályozását is követelik. (Ráadásul olyasmit mondanak, hogy náluk nem megengedhető, hogy külföldi államfőkön gyönyölődjának a sajtóban. Vajon hogyan akadályozzák ezt meg?)

A futball-világban nokság felszította új hazafiságok idején a nemzeti előítéletesség nem trendi. Nacionalistának lenni, nemzeti kizárólagosságot hirdetni, a hajdani sérelmi politikát felidézni értelmetlen. Lehet ilyesmivel alkalmilag választási győzelmet aratni, de tartósan Európában a dolog nem működik. „Európaíra” lefordíthatatlanok ezek a fordulatok. A szlovák kormányfőt az európai socialisták vonták kérdőre a rossz szagú szövetségeseért, de az európai jobboldal sem tud mit kezdeni ezzel a nyelvel és a mögötte lévő üzenettel. Ez ugyanis nagyon különbözik a stadionokban most látott focipatriotizmus örömetől: a tartós gyűlölet és a kisebbségi érzések fűtik a kormányokba került „nemzeti erőket” az EU új tagállamaiban. És megsértődnek, ha viccelnek velük.

Öt helyett három titkosszolgálat

Folytatás az 1. oldalról

Az viszont bizonyos, hogy az ellenzék támogatása nélkül is van bizonyos változásokra lehetőség. Ilyen többek között az alaptevékenységet támogató funkciók és az apparátusok észszerűsítése.

A működési kiadásokat efféle intézkedésekkel is csökkenthetik, ám a szolgálatok működésének hatékonyságát az ilyen lépések nem javítanák – emelte ki Buzálné Szabó Mária. Az iroda-

vezető szerint a tervezett integrációtól nemcsak a költségek lefaragását remélik, hanem ennél fontosabb cél, hogy a struktúrát a nemzetbiztonsági törvény elfogadása óta alapvetően megváltozott viszonyokhoz kívánják igazítani. A NATO-tagság, illetve az uniós csatlakozás a nemzetbiztonsági szolgálatok feladatrendszerét is átalakította – jelentette ki az irodavezető –, s nemcsak a politikai környezet, hanem a lehetséges nemzetbiztonsági koc-

kázatok köre is folyamatosan változik.

A kormányhatározat a titkosszolgálatok összevonása mellett tartalmazza azt is, hogy át kell tekinteni, miként integrálhatják a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatát (RSZVSZ) a Nemzetbiztonsági Hivatal szervezetébe. Így az RSZVSZ ugyancsak a kancelláriaminiszter felügyelete alá kerülne, ám ehhez az ugyancsak kétharmados rendőrségi törvényt is módosítani kell. (L. K.)